

[Formanden.]

3) *Eventuelt: første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

Mødet hævet kl. 19⁵.

113. møde.

Onsdag den 13. juni kl. 13.

Formanden: I skrivelse af 11. d. m. anmoder ministeren for handel, industri og søfart om, at der for resten af funktionsperioden, der udløber den 31. marts 1961, må blive foretaget valg af et medlem af Danmarks Nationalbanks repræsentantskab i stedet for forsvarsminister Poul Hansen.

I skrivelse af dags dato anmoder ministeren for handel, industri og søfart om, at der for tiden indtil 31. marts 1959 må blive foretaget valg af en stedfortræder for folketingsmand Johs. Christiansen til det i henhold til § 6 i lov nr. 74 af 15. marts 1934 om spiritus og gær nedsatte udvalg i stedet for forsvarsminister Poul Hansen.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Tholstrup* til justitsministeren:

„Vil der blive rejst tiltale for hæleri mod firmaer eller personer, som ved deres annoncering indirekte tilskynder folk til at stjæle frimærker?“

Tholstrup: Visse handlende har specialiseret sig i postordreforretninger, hvor betalingen fortrinsvis sker i frimærker, hvad der normalt ikke skulle være noget ondt i. I normale postordreforretninger køber folk varer, som de mener enten er billigere eller bedre end de varer, der kan købes på stedet, og varer, som ikke findes lokalt, men når en enkelt tobaksforretning har opnået en års-

omsætning på 100 000 kr. alene betalt i frimærker for varer, som til faste priser kan købes i enhver lille afkrog af landet, f. eks. cigaretter af gængse mærker, så må der være andet, der frister, end prisbillighed og kvalitet; ellers ville der næppe være mange, der ville ofre tid, papir og porto på bestilling af varerne og senere betale en overpris + forsendelsesomkostninger, og således at de reelt betaler en overpris på helt op til 20 pct., og have ulejlighed med at hente pakken på posthuset.

Ved en undersøgelse har det da også vist sig, at mange, ca. 200 kunder i en enkelt forretning, har indrømmet, at de har stjålet de frimærker, som de har betalt med. Det drejer sig for 99 pct.s vedkommende om folk, der ikke tidligere har været i konflikt med politiet og straffeloven, og for hvem denne fristelse er blevet en ulykke. Jeg kender ingen tal for alle de andre forretninger i denne særlige branche, men politiet mener, at man ikke kan nøjes med at tælle tilfældene i hundreder.

For mig at se drejer det sig om et bevidst forsøg på at forlede ubefæstede sjæle til at stjæle frimærker, det er det, disse forretninger indlader sig på. Om det er nok at sigte disse for hæleri, ved jeg ikke, da det jo også drejer sig om tilskyndelse til tyveri, og jeg spørger da justitsministeren, hvilke forholdsregler han har i tankerne for at komme dette uvæsen til livs.

Justitsministeren (*Hans Hækkerup*): I anledning af det ærede medlem hr. Tholstrups spørgsmål om, hvorvidt der vil blive rejst tiltale mod firmaer eller personer, som ved deres annoncering indirekte tilskynder folk til at stjæle frimærker, kan jeg oplyse:

Det er i den senere tid i en del tilfælde forekommet, at handlende i annoncer, navnlig i ugeblade, har udbudt ganske almindelige forbrugsvarer til salg mod betaling i frimærker. Det har for en væsentlig del drejet sig om tobaksvarer af sædvanlige mærker. Prisen på de pågældende varer har sædvanligvis ligget lidt over varernes almindelige butikspris. I den anledning har politiet foretaget undersøgelser hos de pågældende forretningsdrivende, og man har herigennem fået oplyst navne og adresser på en række personer, som har købt varer for frimærker. Ifølge en opgørelse foretaget